

By- og Landskabsstyrelsen
Haraldsgade 53
2100 København Ø

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

blst@blst.dk

DATO: 21. december 2009
J.NR.: 04-014102-09-1652
REF.: rmm-hfe

Høring over udkast til bekendtgørelse om afvikling af mellemværender mellem kommuner og vandselskaber, bekendtgørelse om program for vandselskabers interne overvågning og bekendtgørelse om kommuners indberetninger mv. efter lov om kommuners afståelse af vandforsyninger eller spildevandsforsyninger og om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om vandforsyning og i lov om varmemforsyning

Ved e-mail af 1. december 2009 har By- og Landskabsstyrelsen anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte udkast.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Udkast til bekendtgørelse om afvikling af mellemværender mellem kommuner og vandselskaber

Det fremgår af § 5 i bekendtgørelsen, at mellemværender, der ikke er afviklet senest den 1. januar 2020, bortfalder, og at mellemværendet herefter ikke kan kræves betalt eller være genstand for modregning eller lignende.

Det fremgår samtidig af bestemmelsen, at bortfald af mellemværender, som ikke er afviklet senest den 1. januar 2020, medfører, at beløbet i givet fald skal betragtes som en uddeling til kommunen efter lov om kommuners afståelse af vandforsyninger og spildevandsforsyninger, og dermed føre til modregning i kommunens bloktilskud det følgende år med 40 eller 60 % af det bortfaldne mellemværendes størrelse, afhængig af om der foretages deponering.

Advokatrådet skal henstille til, at det genovervejes, om det er muligt og hensigtsmæssigt at fastsætte regler om bortfald af sådanne mellemværender, idet bortfaldet samtidig indebærer en fravigelse af det ulovbestemte, kommunalretlige hvile-i-sig-selv princip, hvorefter der som udgangspunkt ikke må overføres midler fra kommunens skattefinansierede del til kommunalt ejede vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder eller omvendt.

Det skal i den sammenhæng bemærkes, at det kommunalretlige hvile-i-sig-selv princip, som det har givet sig udtryk i tilsynsmyndighedernes, herunder Indenrigsministeriets, praksis gennem tiderne må antages at supplere reglerne om takstfastsættelse for vand- og spildevandsforsyningsvirksomheder, som fremgår eksplicit af vandforsyningsloven og lov om betalingsregler for spildevandsanlæg m.v., idet disse takstfastsættelsesregler blot regulerer de tariffer, som lovligt kan fastsættes af de pågældende vandselskaber.

Advokatrådet finder endvidere principielt ikke, at sådanne mellemværender, som i realiteten er civilretlige tilgodehavender mellem to adskilte juridiske personer, og som jo skal reguleres nærmere i skriftlige gældsbreve, med hjemmel i en bekendtgørelse med retsvirkning kan erklæres for bortfaldne.

Det bemærkes i den sammenhæng, at vandsektorlovens § 15, stk. 4, kun indeholder en bemyndigelse til at fastsætte regler om *afvikling* af mellemværender mellem kommuner og deres vand- eller spildevandsforsyningsvirksomheder.

Sammenfattende finder Advokatrådet ikke, at der med hjemmel i en bekendtgørelse kan fastsættes regler om, at civilretlige fordringer mellem to adskilte, juridiske personer skal anses for bortfaldet.

Udkast til bekendtgørelse om kommuners indberetninger mv. efter lov om kommuners afståelse af vandforsyninger eller spildevandsforsyninger og om ikrafttræden af visse bestemmelser i lov om vandforsyning og i lov om varmforsyning

Efter bekendtgørelsens § 3, stk. 1, skal kommunen sammen med indberetning og erklæring efter bekendtgørelsens § 2 fremsende en erklæring fra kommunens revisor om:

1. rigtigheden og fuldstændigheden af kommunens indberetning og erklæring, og
2. hvorvidt kommunen har indrettet sit bogholderi i overensstemmelse med regnskabsinstruksen, der findes på Konkurrencestyrelsens hjemmeside.

Efter bekendtgørelsens § 3, stk. 3, skal kommunen for hver af de pågældende virksomheder omfattet af lovens § 2, stk. 3, som ikke revideres af kommunens revisor, indhente en erklæring i henhold til bekendtgørelsens § 3, stk. 1, fra virksomhedens revisor.

Advokatrådet læser umiddelbart bestemmelsen i § 3, stk. 3, således, at virksomhedens revisor skal afgive erklæring om de ovenfor under pkt. 1-2 nævnte forhold. Dermed skal virksomhedens revisor afgive erklæring om rigtigheden og fuldstæn-

digheden af kommunens indberetning og erklæring, og om hvorvidt kommunen har indrettet sit bogholderi i overensstemmelse med regnskabsinstruksen.

Advokatrådet skal henstille til, at By- og Landskabsstyrelsen overvejer nærmere, om det er hensigtsmæssigt, at virksomhedens revisor skal afgive erklæring om kommunens forhold, herunder særligt om kommunen har indrettet sit bogholderi i overensstemmelse med regnskabsinstruksen.

Det kunne overvejes, at virksomhedens revisor i stedet skal afgive erklæring om rigtigheden af kommunens indberetning og erklæring efter bekendtgørelsens § 2 for så vidt angår modtagne uddelinger og vederlag ved afståelse, modtaget fra den pågældende virksomhed.

Endelig anbefales det, at hvis bekendtgørelsens § 4 skal finde anvendelse både for så vidt angår revisorerklæringer efter bekendtgørelsens § 3, stk. 1, samt erklæringer efter § 3, stk. 3, at dette tydeliggøres i bestemmelsen, f.eks. ved at bestemmelsen i § 4, stk. 1, formuleres som følger:

"§ 4. Hvis revisor ikke uden forbehold kan afgive den erklæring, der er nævnt i § 3, stk. 1, eller § 3, stk. 3, sørger kommunen for at indhente revisors redegørelse om baggrunden herfor. Kommunen beder samtidig revisor redegøre for, om der ud fra de foreliggende oplysninger skønnes at være tilført kommunen midler, der er indberetningspligtige, jf. § 1, stk. 2."

Med venlig hilsen

Rasmus Møller Madsen